

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

📖 Ž 40,9.12 + uvítání: víc poznávat Boží vůli, víc poznávat Boží laskavou péči o nás a jeho věrné provázení

🎵 161

Modleme se:      Náš dobrý Pane Bože, tys za námi poslal svého Syna Ježíše Krista, aby sis i nás zavolal jako své služebníky a své věrné svědky. Promlouváš k nám a chceš, abychom konali tvou vůli.

Tys nám k tomu dal tolik příležitostí, a my je nechali plavat a propásli jsme je. Tys nás tolikrát oslovil, a my to přeslechli, někdy jsme ani nechtěli slyšet. Tys nás tolikrát povzbuzoval: „Nebojte se!“ a my se stejně strachovali o sebe a o své pohodlí.

Odpusť nám to, náš Pane, že se tvé vůli často protivíme. Prosíme, ať tvé veliké milosrdenství překryje všechny naše nesplněné úkoly a množství našich selhání. Prosíme, ať tvá sláva naplní naši prázdnotu.

Ty si nás znovu a znovu povoláváš do své služby. Proto tě prosíme: Pomož nám svým Duchem, abychom přijali tvé volání, dej nám k tomu sílu a odvalu. Ať i naše modlitby a písně jsou ti milé, ačkoli vycházejí z našich úst, jimiž jsme tě nejednou zapřeli a mluvili proti tobě. A přijmi naše děkování a chvály, kterých se navzdory tomu, jací jsme, odvažujeme: Sláva Otci ... Amen

📖 Mt 7,24-27

🎵 Svítá 118

„Hospodin na nás pamatuje, ... žehná těm, kdo se bojí Hospodina, jak malým, tak velkým.“ (Ž 115,12n) Tvé požehnání dává sílu, radost, pokoj. Prosíme o tvé požehnání pro nás, náš Pane.

📖 Jr 1,4-10

„Seš moc malej, tak do toho nemluv. Tomu ještě nerozumíš.“ Zažili jste to někdy? Už vám to někdy někdo řekl? Znáte to, jo? Velcí lidé tohle malým lidem, dospělí dětem tohle občas říkávají. Když jde o, z našeho lidského pohledu, důležité věci.

Proto je velmi zajímavé, že pro Pána Boha a pro jeho vztah k nám

tohle neplatí. „Neříkej: Jsem chlapec.“ Pána Boha nezajímá to, jestli je někdo velký či malý. Před Bohem a jeho slovem se za svou malost neschováme. Pro něho nejsme nikdo tak malý, abychom pro něj byli bezvýznamní. Na Pána Boha není čas, teprve až když vyrosteme či dospějeme. On na nás pamatuje a zná nás, dokonce už když jsme byli v životě matky. Co to znamená? Když už nás maminka čekala jako miminko a nosila nás v břiše, už tehdy jsme pro Boha byli důležití. Všichni. Každý z nás. Dřív než kdokoli z lidí mohl vědět, jací budeme, Bůh o nás věděl. A znal nás.

Proto pro něj neplatí takové to naše dělení na malé a velké, na ty, kdo do toho mají co mluvit, a na ty, které nikdo neposlouchá a nevěnuje jim pozornost. Mnohdy to skoro vypadá, že to Pán Bůh obrací tak říkajíc na hlavu a těm malým, odstrčeným, upozaděným se věnuje víc, sklání se k nim, věnuje jim zvýšenou pozornost. To je pro vás všechny malé dobrá a důležitá zpráva: Pánu Bohu na vás záleží už teď přinejmenším jako na nás velkých. Ne-li víc.

To další zajímavé se týká nás všech, malých i velkých. Protože to moc dobře známe všichni. „Matěji, udělej to a to.“ „Ne, to nejde, protože ... Ted' nemůžu, protože ...“ Najít si důvod, proč to nejde a proč nemůžu, to nám jde snadno. Odmlouváme rodičům, vylouváme se v práci. A dokonce samotnému Pánu Bohu vysvětlujeme, proč to, co po nás chce on, dělat nebudeme. Protože my máme své důvody k tomu, abychom to či ono nedělali.

„Jsem ještě moc malý. Jsem chlapec.“ Anebo: „Jsem moc zaneprázdňený a unaven.“ Anebo: „Nemám čas.“ Důvod k výmluvě se zkrátka vždycky nějaký najde.

A jak to pokračuje? Co tatínek nebo maminka na to? Řeknou snad: „No dobře, tak to nedělej?“ Anebo začnou trpělivě přemlouvát, vysvětlovat proč je to potřeba? Zvýší hlas? Anebo začnou rovnou, jak se říká, lítat hromy blesky? No, i k nim to někdy dospěje, když si nedáme zavčas říct.

Bůh se rozhodně nedá odradit naším odmítáním a odmlouváním. Když nezačneme hned fungovat, nemávne nad námi rukou a nezlomí hůl. Podobně jako nad Jeremiášem. „Ale to mi neříkej, to mi nevykládej. Já tě posílám, tak běž. Půjdeš a budeš mluvit, co ti vložím

do úst. A žádné výmluvy.“ Nejsou to hned ty hromy blesky. Naopak, Bůh nám prokazuje až božskou trpělivost. Sice důrazně a jasně, ale přesto vlídně a klidně nám sděluje, že máme plnit jeho vůli. Že to je správně. Že to je ta dobrá cesta.

A pak je tu ještě poslední věc. Taky platí pro všechny, pro malé i velké. Bůh říká: „Neboj se.“ My máme mnohdy strach z různých věcí. Čeho se bojíte? Myší? Hadů? Pavouků? Tmy? Samoty? Zlých lidí? Máme mnohé a rozličné strachy.

Tak třeba ta samota: Jít sám v noci na opuštěný hřbitov, nebo držet sám noční hlídku, to prostě někdo nedá. Když se o tom mluví takhle ve dne, za slunečního světla, to jsme plni odvahy a odhodlání. Ale když se pak už setmí a máme vyrazit, najednou se nám nějak nechce. Odvaha je pryč, namísto ní se vkrádá strach. Někdo se zas bojí toho, že bude někde delší dobu sám bez rodičů. Bude mu smutno, bude se mu stýskat, hlavně takhle večer před usnutím, to je ten nejstrašnější čas. A nevádí, že kolem je spousta jiných lidí, jiných dětí – třeba na táboře. Človíček si připadá tak strašně moc sám. Anebo někdo třeba už velký žije rok či dlouhá léta sám. Chodí sice mezi lidmi, do práce, do obchodu, do hospody. Ale přitom je tak strašlivě sám. Samota děsí, ze samoty máme strach. A to je jeden příklad z mnoha.

„Neboj se,“ říká Bůh. Říkal to Jeremiášovi. Říká to i nám. „Neboj se, spolu to zvládneme. Nenechám tě v tom o samotě. Budu s tebou.“ Když má Jeremiáš mluvit, Bůh se dotkne jeho úst a dá mu poznat své slovo, které má vyřizovat. Podobně je to i s jinými našimi strachy či obavami. Bůh je s námi, dává odvahu, přivádí do společenství, posílá někoho s kým bychom si rozuměli, někoho, kdo nám bude blízký.

Ale ten Jeremiášův strach se týká konkrétně poslání mluvit slovo Hospodinovo. Už jsem viděl mnohokrát děti, jak si tady nebo i v jiném kostele hrají na faráře. Pronášejí do mikrofonu zbožná, často vtipná úsloví, zpívají zpěvníkové písně. Kdo ví, třeba to někomu z nich vydrží, po letech se to v něm probudí, už to nebude tak úsměvné – snad, ale bude to vážně.

Ovšem netýká se to jen kazatelů, profesionálů či těch příležitostných. Dělat to, k čemu nás volá Bůh, máme všichni. Ono to totiž není jen o mluvení. Ono je to o celém našem životě. O všem, co

děláme, často o tom, jak to děláme. A tady už se vracíme k začátku: Záleží na tom u každého z nás. Ať jsme malí nebo velcí, každý máme žít podle toho, k čemu nás volá Bůh. Amen

♪ 500,1.4-6

Náš Pane Ježíši Kriste, tvá láska nás ochraňuje, tvé milosrdenství převyšuje všechny naše nedostatky a selhání. U tebe se přimlouváme:

V žáru letních dní prosíme, aby Boží stvoření netrpělo nedostatkem vody. Prosíme zachraňuj lidi i zvířata před ničivými plameny požárů na jihu Evropy i kdekoli jinde na světě.

V čase prázdnin prosíme za všechny, kdo se vydávají na cesty. Střež je, dopřej jim odpočinku a šťastný návrat. Prosíme i za ty, kdo zůstávají doma a konají své běžné každodenní povinnosti, dávej jim k tomu sílu a radost z vykonané práce.

Za místa neustávajících vleklých konfliktů jako jsou Sýrie a Irák se přimlouváme: Obměkči svědomí mocných a daruj jim moudrost, aby dokázali zastavit boje a našli cestu ke smíření. Prosíme za všechny oběti, zraněné, vyhnané z domovů, znásilněné. Svou hojivou milostí uzdravuj jejich rány na těle i na duchu.

Jako tvá církev prosíme o požehnání pro všechny ty, kdo se k tobě hlásí, kdo čekají na tvé slovo a hledají tvou přítomnost. Dej, ať jsou křesťanská společenství místem pokoje, vzájemné lásky a štěstí.

Prosíme za farní tábor pro děti, který dnes začíná. Dej, ať si jej děti bez problémů užijí a je pro ně zábavou i obohacením.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ Svítá 21

ohlášky

📖 1Pt 4,10n

📖 Nu 6,24-26

♪ 449